

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE—DOCTRINA—JURISPRUDENȚA—ECONOMIE POLITICA

APARE ODATA PE SAPTĂMANĂ SUB CONDUCEREA D-ler

C. G. DISSESCU

V ATHANASOVICI, PAUL NEGULESCU, DEM. NEGULESCU, ALEX. OERBAN, G. MEITANI,
N. POLIZU-MICȘUNEȘTI, O. HAGI-THEODORAKY

COLABORATORI PRINCIPALI:

DIM. ALEXANDRESCO
Profesor la Facultatea de drept din Iași

MIHAIL ANTONESCU
Fost decan al Baroului de Ilfov

PETRE MISSIR
Decanul Facultății de drept din București

ALEX. D. DOBRICEANU
Președinte la Inalta Curte de Casație

C. HAMANGIU
Consilier la Inalta curte de Casație

G. NEDELCU
Fost secretar general la Minist. de Justiție

G. CRISTESCU
Doctor in drept, avocat

G. PLASTARA
Profesor la Facultatea de drept, avocat

BARBU DIMITRESCU
Conferențiar la Facultatea de drept din Iași

ANDREI RĂDULESCU
Psol. supl. la Facultatea de drept, președ. trib. Ilfov

MIRCEA T. DJUVARA
Doctor in drept, avocat al Statului

N. STĂNESCU
Doctor in drept, avocat

SILIU RĂDULESCU
Judecător la trib. Ilfov

I. GR. PERIȚEANU
Avocat

IOAN SIMIONESCU
Doctor in drept, magistrat

CONST. GEROTA
Doctor in drept, avocat

VICTOR DUCULESCU
Avocat

DEM. DIMA
Doctor in drept, avocat

IULIU DRAGOMIRESCU
Avocat, Chișinău (Basarabia)

CESAR PASCU
Avocat

EM. SLATINEANU
Avocat

EUG. EMMANUEL
Doctor in drept, avocat

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: STRADELA SF. SPIRIDON, 8

ABONAMENTUL: PE UN AN 100 LEI; PENTRU AUTORITĂȚI ȘI INSTITUȚIUNI 120 LEI. — UN NUMAR 3 LEI

REDACTOR-ADMINISTRATOR: B. P. RADULESCU

TIPOGRAFIA GUTENBERG, SOCIETATE ANONIMĂ

EDITURĂ, TURNĂTORIE DE LITERE ȘI LEGĂTORIE DE CĂRȚI,—BUC. STR. PARIS, 62

1920

BIBLIOGRAFIE

Codul Penal din Transilvania, complectat cu toate modificările până la 15 Martie 1920, tradus de *Ion I. Predoviciu*, procuror la tribunal și profesor la școala de Jandarmerie Oradea Mare.

PREȚUL 15 LEI

D-l Ion I. Predoviciu, procuror la Oradea Mare, a dat publicității traducerea Codului penal al fostului stat unguresc cu dorința, după cum spune în prefata cu care o însoțește, de a contribui la distribuirea justiției românești în Transilvania prin modestul său aport de terminologie și limbă în folosul juristilor români de acolo și în interesul general.

Deși aplicarea acestui cod se face numai în teritoriile Transilvaniei, totuș această traducere va folosi țării întregi, de oarece cuprinde principii și dispozițiuni, cari la viitoarea unificare a legislațiunei penale ar putea fi adoptate.

Lucrarea de față poate servi și reprezentanților țării cari vor pregăti legea penală viitoare și cari nu cunosc limba maghiară, precum și magistraților și avocaților din vechiul Regat cari se vor duce să-și continue activitatea în Transilvania.

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE—DOCTRINA—JURISPRUDENȚA—ECONOMIE POLITICĂ

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMANĂ SUB CONDUCEREA D-lor

C. G. DISSESCU

V. ATHANASOVICI, PAUL NEGULESCU, DEM. NEGULESCU, ALEX. CERBAN, G. MEITANI

N. POLIZU-MICȘUNESTI, C. HAGI-THEODORAKY

SILIU RĂDULESCU
SECREȚAR DE REDACȚIE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
3, STRADELA SF. SPIRIDON, 3

B. P. RĂDULESCU
REDACTOR-ADMINISTRATOR

I. Simionescu, *Tendința de unificare a codului civil cu anumite instituțiuni juridice din codul comercial.*

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ. — *Înalta Curte de Casație și Justiție, secțiunea I.* Pact comisoriu. — Locațiune. — Primirea chiriei peste termen. — Renunțare la pactul comisoriu (C. Pădureanu cu D. Maimarolu).

Curtea de Apel din București, secția IV. Plată. — Remiterea titlului. — Presumpție de plată. (Maria C. Turnescu cu C. Turnescu).

Trib. Ilfov secția de Notariat, Poprire. — Urmărire de venituri. — Act scris. — Realitatea obligațiunei. — Codebitori solidari. (Maria Turnescu cu C. Turnescu).

Tendința de unificare a Codului Civil cu anumite instituțiuni juridice din Codul Comercial

În timpul actual, grație dezvoltării legăturilor comerciale și a mijloacelor de circulațiune, trebuința de credit a devenit generală. La începutul sec. 19 lea afacerile de natură comercială și orice întreprinderi particulare erau reduse, astfel că nu se simția nevoia de o extindere mai mare a normelor de drept comercial. Astăzi, când tendința către negustorie și schimb de produse între diferitele țări a devenit o necesitate, urmează ca și regulile de drept comercial să se desvolte în raport direct cu cea dintâi, și din reguli cu aplicație excepțională să devină o lege, care să reglementeze în mare parte raporturile dintre indivizi.

Normele de drept civil evoluând datorită unui efort comun al eminentilor jurști din trecut, au fost sintetizate în cadrul unor principii de drept devenind axiome, cari cu greu s'ar putea ataca.

Dreptul roman primitiv consta din niște formule stereotipe și dară aceste formule nu se aplicau *ad litteram*, raporturile juridice nu aveau nici un efect între părți. În urmă, când imperiul roman și-a mărit teritoriul prin cucerirea altor popoare, și când formalitățile stricte ale actelor solemne, anevoios se

puteau aplica la raporturile ce se nășteau la distanță între indivizii diferitelor popoare (*per nuntium vel epistulam*), s'a introdus în dreptul roman contractul consensual imprumutat dela *jus gentium*¹).

Contractul consensual, care la început era excepția, cu timpul a devenit regula, evoluând pără la concepția și condițiunile prevăzute de codul civil contemporan, când forma consensuală se aplică la orice convenție²) și unde proba cu martori nu este admisibilă spre a se dovedi obligațiunea, care depășește suma de 150 lei vechi (art. 1191 c. civ. rom.). Această restricție la proba obligațiunilor civile indică până la un punct oarecare reminiscența sistemului formalist în codul civil. Dreptul comercial a înlăturat această restricțiune, și a admis o cât mai largă libertate a voinței omului în încheierea convențiunilor, înlăturând și complectând formalitățile din codul civil referitoare la diferite instituțiuni juridice, ca: transmiterea creanțelor, constituirea gajului, dobânda legală, insolvabilitatea debitorului, regulile de procedură, societăți, etc.

Multe însă din aceste deosebiri au fost atenuate de jurisprudență și prin texte de lege, extinzându-se dispozițiunile codului comercial oricâteori interesul general a cerut și evitându-se de multe ori, pe cale de interpretare, caracterul prohibitiv al unor dispozițiuni de lege, cari nu mai corespundeau interesului social la transmiterea creanțelor, societăți, regimul matrimonial, warante, dobânda legală, etc.

Cesiunea de crență pentru a fi valabil transmisă, conform art. 1393 c. civ. rom. (1690 c. civ. fr.), trebuie să se comunice debitorului, acelaș efect având chiar acceptarea cesiunei de către debitor printr'un act autentic. În dreptul comercial transfertul de creanță se face mult mai simplu. Biletul la ordin, cambia,

1) Contractul consensual în dreptul roman a conviețuit alături de celelalte forme de contract: nexum, contractul verbal și literal.

2) În dreptul roman erau numai patru contracte consensuale: vânzarea, locațiunea, mandatul și societatea.

ceul, se transmit prin andosagiul, titlul la purtător, oecul, conosamentul, acțiunile societăților comerciale se transferă din mână în mână ca și lucrurile mobile.

Aceste forme de transmitere, admisibile la început numai pentru dreptul comercial, printr'o interpretare forțată a jurisprudenței, au fost considerate ca valabile și aplicate pentru transportul creanțelor civile, admitându-se atât pentru actele de ipotecă sau vânzare constatate prin acte autentice¹⁾, cât și pentru polițele de asigurare maritimă, polițele de asigurare asupra vieții, etc.

Cu privire la chestiunea de a se ști dacă societățile civile sunt persoane morale, jurisprudența franceză inspirată de importanța și dezvoltarea ce au luat aceste societăți civile, fiind lipsite de garanțiile și avantajile ce le dă fecțiunea de persoană morală, sprijinindu-se pe legea minelor în baza căreia societățile de mine, deși cu caracter civil, sunt persoane morale, le-a recunoscut personalitatea, al cărei avantaj este că creditorii societății exclud la plată din patrimoniul societății, pe creditorii membrilor societari²⁾, iar chemarea și reprezentarea în justiție cu mult mai simplificate, cu deosebire că formalitățile de publicitate cerute pentru societățile comerciale nu se aplică și societăților civile.

Jurisprudența română n'a mers cu interpretarea până la acest punct și n'a recunoscut societăților civile o personalitate distinctă de a asociaților, bazată pe textul art. 1507, 1520, 1521, c. civ. rom.³⁾, care ar fi înlăturat responsabilitatea ilimitată între membrii societari, și că un coasociat nu poate să substituie pe cale de cesiune o altă persoană fără consimțământul celorlalți, consecințe cu totul dezavantajoase societăților civile (art. 1501 și 1531 c. civ. rom.).

Codul comercial român prin art. 76, arată că o societate nu este comercială pentru că este constituită sub o formă comercială, ci numai pentru că scopul ce-și propune este comercial⁴⁾, iar art. 236 prevede că societățile civile pot să împrumute formele socie-

tăței pe acțiuni, în acest caz fiind supuse dispozițiilor acestui cod, exceptându-se cele privitoare la faliment și competență. Această dispozițiune are două avantagii: 1) necomercianții nu sunt sustrași dela justiția civilă, și 2) regimul falimentului nu le poate fi aplicabil în ceea ce privește pedepsele prevăzute pentru comercianți, considerate numai din punctul de vedere al logicei juridice, căci din punctul de vedere practic, dispozițiunea din codul com. fr. legiferată în urma afacerii Panama, corespunde mai mult intereselor sociale⁵⁾.

În regimul nostru matrimonial, registrul de transcripțiuni al convențiilor matrimoniale este imprumutat formalităților de drept comercial, cu deosebire că în acest cod, pe lângă transcriere, se prevede afișarea și publicarea convențiilor matrimoniale, dispozițiune care ar putea să existe și să fie foarte utilă și în economia codului civil.

În dreptul civil român, privilegiul locatorului prevăzut în art. 1730 c. civ., asupra unui imobil urban închiriat unui comerciant, în caz de faliment i s'a adus o restricțiune de art. 720 c. com. rom. prin care în timp de 30 zile se suspendă executarea pentru plată de chirie și se poate cere desființarea acestui contract conform art. 721 c. com. rom. restricțiune care în dreptul francez a fost aplicată prin legea dela 1889 și locatorului unui imobil rural neprevăzută de codul nostru (Lyon Caen, *Libre du Centenaire*, p. 213, t. I).

La început, warantele au fost create în folosul comercianților, ca mijloc de credit asupra mărfurilor depozitate în magazinele generale, cu timpul s'au aplicat și la produsele agricole, produsele rămânând în posesia debitorului. În art. 14 din legea Băncilor populare sătești, se încuviințează amanetul pe vite, produse, instrumente agricole, fără ca debitorul să fie depozitat de lucrurile date în gaj⁶⁾, warantul agricol și negociabil rămânând neintrodus în textul legii.

Art. 1088 c. civ. rom. (1153 c. civ. fr.), arată că dobânda nu este datorită decât din ziua cererii în judecată, însă prin influența dreptului comercial, legea din 1900 prevede că simpla somațiune este suficientă ca dobânda să curgă.

Am văzut până acum inovațiunile introduse de jurisprudență inspirată de dreptul comercial, lărgindu-i

1) A se vedea în acest sens, Planiol t. II, p. 528 No. 1690. Cădulele ipotecare au fost create în vederea de a se mobiliza cât mai mult creditul ipotecar și a circula în baza unei simple formule la ordin sau la purtător. Cass. fr. 8 Mai 1878, Sirey, 18/8, 1. 292, *Journal de Palais*, 1878, 743. Dalloz 1878, 1. 241; Cass., 7 Mai 1879, 1, 103, etc. Andosagiul în aceste acte se poate face pe originalul actului, și prudent este ca debitorul, când face plata, să ceară originalul actului, căci altfel se expune a plăti de două ori, când titlul a fost negociat prin clauză la ordin sau la purtător unui terțiu achizitor.

2) Cass. fr. 23 Feb. 1891, Sirey et *Journal de Palais*.

3) C. Apel Galați I, No. 153, 1894. *Curier Judiciar*, 1895, Trib. Putna, 20 Aprilie 1893, *Dreptul*, 1893, p. 309, Trib. com. Ilfov, 1904, *Dreptul* 1905, No. 18, p. 146.

4) Eftimie Antonescu, Cod. com. adnotat t. II art. 77, 78, n. 1, p. 5; Vidari, *Carso*, ed. V, No. 688 și 708, etc. Trib. Teleorman 1909, *Curier Judiciar*, No. 69 | 909, p. 559.

5) Din partea legiuitorului nostru, o tendință de comercializare a societăților cu caracter civil se poate vedea în dispozițiunea art. 2 din legea băncilor populare sătești în care se prevede că toate băncile populare sătești constituite în conformitatea cu dispozițiunile legale și indiferent de scopul ce urmăresc sunt considerate ca societăți comerciale.

6) În Franța, warantul agricol, prin utilitatea ce prezintă, a luat o mare extensiune, aplicat pentru orice produs agricol, iar contra abuzului de încredere ce s'ar putea comite de debitorul care și-ar vinde produsele amanetate și lăsate în posesia sa, s'au luat măsuri de represaliune severe care au dat rezultatele dorite.

cât mai mult sfera de aplicare. Sunt însă instituțiuni juridice în dreptul comercial, ale căror dispozițiuni au rămas aplicabile numai în domeniul dreptului comercial și anume: admisibilitatea probei cu martori, solidaritatea între codebitori, împrumutul, gajul, falimentul, etc., pe terenul cărora subsistă deosebiri esențiale între civil și comercial.

Astfel, proba cu martori și prezumțiunile de fapt în dreptul civil sunt admise cu restricțiune. Celeritatea afacerilor și registrele din codul de comerț nu pot justifica suficient, de ce aceste probe n'ar fi admisibile în dreptul civil fără nici o restricție, dispărând în același timp formalitatea de dublu, de triplu exemplarelor, cerută la actele sub semnătură privată, iar data certă putând a se stabili prin orice fel de probă, s'ar evita cheltuelile de înregistrare ca în dreptul comercial.

Dispozițiunea din codul civil, că orice convențiune se interpretează în favoarea debitorului, a avut ca consecință că solidaritatea între codebitori în civil nu se prezumă ca în dreptul comercial, unde se avantajează mai mult creditorul.

Dobânda legală de 5% din dreptul civil diferă de dobânda legală de 6% din dreptul comercial, în dreptul francez prevăzându-se libertatea convențiunii în ceea ce privește dobânda convențională la împrumutul comercial.

În dreptul civil, pentru constituirea amanetului, trebuie să fie îndeplinită formalitatea unui act autentic sau sub semnătură privată și notificarea debitorului, când e vorba de darea în gaj a unei creanțe. În dreptul comercial, biletul la ordin se constituie în gaj prin andosagiu, pentru «cauză de garanție», iar pentru titlurile nominative se operează un transfer de garanție¹⁾.

O deosebire capitală între dispozițiunile de drept comercial și de drept civil se găsește în materia falimentului și a insolvabilității debitorului. Un comerciant, prin efectul declarării în faliment, devine incapabil, actele făcute în perioada suspectă sunt nule, orice urmărire individuală încetează și se operează o desezisare completă a bunurilor falitului. În civil, debitorul insolvabil poate face acte valabile de înstrăinare în timpul insolvabilității, orice creditor poate să urmărească individual averea sa, debitorul nu poate încheia concordat, etc., contra actelor sale nexistând alt mijloc de atacare decât acțiunea pauliană. Această deosebire între un sistem și celelalte, evidențiază cât de dezavantajos este dreptul civil în această materie, impunându-se o cât mai grabnică soluționare a acestei situațiuni.

1) A se vedea Lyon Caen, *De l'influence du droit commercial sur le droit civil depuis 1804*, Livre du Centenaire, p. 215. În dreptul francez, pentru realizarea gajului, nu se cere intervenția justiției, urmând ca vânzarea să se facă după opt zile dela somația adresată debitorului.

În România, tribunalul civil judecă afacerile comerciale acolo unde nu se află tribunale comerciale, procedura de urmat în fața acestor tribunale nu diferă mult de procedura instanțelor civile. Acestea sunt chestiuni, cari de altfel nu au nici o legătură cu faptul de a distinge o chestie comercială de una civilă, aceasta depinzând mai mult de natura operațiunilor la care se referă decât de procedură și de jurisdicțiunea sesizată.

Procedura de référé admisă în codul civil nu este prevăzută în codul comercial, totuși pe cale de jurisprudență sfera de aplicațiune a art. 66 bis din procedura civilă a fost întinsă și la afacerile comerciale²⁾.

După ce am enumerat o parte din apropierele și deosebirile din codul comercial și codul civil, am arătat preponderența ce codul comercial o are asupra dreptului civil. Azi mai mult ca oricând se naște întrebarea dacă aceste deosebiri își mai au rațiunea de a fi și dacă nu se simte necesitatea de a se modifica și revizui în acest sens codul civil? De sigur că dispozițiunile din codul comercial trebuie să prevaleze față de codul civil, unificându-se în materia solidarității între codebitori, împrumut, gaj, dobânda legală, procedură, etc.

Sunt instituțiuni față de care unificarea nu are nici o rațiune: organizația familială, succesiunea, proprietatea, etc., rămânând sub imperiul codului civil și primindu-și reformele determinate de modificarea marilor chestiuni sociale care se agită în prezent.

Formalismul exclus de dreptul comercial în materia probelor, considerat în plină decadentă, reapare în diferite acte solemne, titlu la ordin, titlurile nominative, etc.,³⁾ punându-se oarecare limită individualismului exagerat din Codul civil și comercial contra căruia o reacțiune se impune, azi când voința omului este pusă la încercare mai mult ca oricând prin cele mai rafinate manopere și când afacerile sunt concentrate în mâinile diferitelor mari întreprinderi, cari se folosesc de așa numitele *convențiuni-tip*, ca polițele de asigurare, tariful de transport, regulamentele de bursă, cu un stil imprecis și clauze nenumărate acceptate fără discuție, față de care libertatea convențiunii nu poate să mai fie o garanție suficientă contra abuzurilor comise asupra voinței individului.

I. SIMIONESCU
Jude, București-rural

2) V. Decizia Casației s. II, din 15 Aug. 1920 în *Dreptul* din 1920, No. 39, pag. 461.

3) A se vedea în sensul acesta Tarde și Plantol, t. II, No. 1619 și urm., cât și importanta lucrare a lui Moenclaey *«La renaissance du formalisme dans le droit civil et le droit commercial»* (thèse de Lille 1914).

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE.

SECȚIA I

Audiența dela 10 Martie 1920

Președinția d-lui G. V. Buzdugan, președinte

C. Pădureanu cu D. Maimarolu

PACT COMISORIU. — LOCATIUNE. — PRIMIREA CHIRIEI PESTE TERMEN. —
RENUNȚARE LA PACTUL COMISORIU. — CARACTERUL LUI COMINATORIU. — ART. 1019, 1021 ȘI 1365 C. CIV.

Faptul unui proprietar de a nu fi dat urmare pactului comisoriu prevăzut în contract și de a fi continuat să primească chiria și peste termenul exigibilității ei, executând contractul, poate fi interpretat în sensul că în intenția proprietarului clauza rezolutorie a avut numai un caracter cominatoriu și că dânsul a înțeles să renunțe la rigoarea dreptului său.

No. 99. — Casată, în urma recursului făcut de C. Pădureanu, sentința No. 706 | 919 a Trib. Ilfov s. I dată în proces cu D. Maimarolu.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l consilier I. Stambulescu.

S'au ascultat: d. avocat C. Pădureanu care s'a referit la motivele scrise de casare și d. avocat V. Alexandru în combatere.

Curtea deliberând,

Având în vedere recursul făcut de C. Pădureanu contra sentinței No. 706 | 919 a Trib. Ilfov s. I, dată în proces cu D. Maimarolu;

Asupra motivului II de recurs.

«Instanțele de fond comit un exces de putere când nu țin socoteală de renunțarea părților la clauza rezolutorie din contract, căci prin faptul că se primește chiria la alte epoci decât cele din contract, reclamantul a renunțat la efectele clauzei rezolutorii și nu mai poate beneficia de această clauză decât exprimându-și dorința expres prin notificare, ceea ce în speță nu s'a făcut, și chiar dacă acțiunea sa ar fi să se considere ca atare, ar privi chiria în viitor, iar nu pe trecut. Deci și din acest punct de vedere recursul cată să fie admis».

Având în vedere sentința supusă recursului din care se constată că intimatul a intentat la judecătoria de ocol acțiune contra recurentului, cerând să se declare reziliat contractul de închiriere referitor la imobilul situat în str. Sfinților 58, pentru neplătă de chirie:

Că judecătorul de ocol a admis acțiunea, iar Tribunalul a respins apelul făcut de recurent prin sentința atacată cu recurs; că pentru a da această soluție, Tribunalul constată în fapt că prin art. 3 din contractul de închiriere se fixează de părți anumite termene de plată a chiriei, iar prin art. 4 se prevede pactul comisoriu expres în caz de neplătă, iar în drept, tribunalul argumentează ea întrucă chiriașul n'a achitat chiria exigibilă la termen și nici chiar după somația făcută prin intentarea acțiunii sau în cursul judecății la prima instanță, pactul comisor a operat de drept, fără posibilitate ca o plată ulterioară să poată împiedeca rezilierea contractului;

Având în vedere că recurentul, între alte mijloace de apărare invocate în fața instanței de apel, a ridicat și pe acel dedus astăzi prin motivul de față, cerând să dovedească că proprietarul a primit rate din chirie în mai multe rânduri posterior termenelor pentru plata chiriei, și prin aceasta a dovedit că a renunțat la pactul comisoriu expres prevăzut în contract.

Considerând că din examinarea sentinței atacate se constată că într'adevăr chiriașul a propus mijlocul de apărare menționat mai sus, și că tribunalul fără a motiva n'a ținut socoteală de dânsul, și apoi crezându-se legat de efectele pactului comisoriu expres prevăzut în contract în caz de neplătă la termen, a constatat rezilierea de drept a contractului și a respins apelul;

Considerând că faptul unui proprietar de a nu fi dat urmare pactului comisoriu prevăzut în contract și de a fi continuat să primească chiria și peste termenul exigibilității ei, executând contractul, poate fi interpretat în sensul că în intenția proprietarului clauza rezolutorie a avut numai un caracter cominatoriu și că dânsul a înțeles să renunțe la rigoarea dreptului său;

Că, din acest punct de vedere, instanța de fond era datoră să examineze mijlocul de apărare dedus de recurent din renunțarea proprietarului la pactul comisoriu, căci dacă ar fi constatat o astfel de renunțare, tribunalul nu s'ar mai fi putut crede legat de acea clauză rezolutorie, în acest caz având facultatea, conform art. 1020 c. civ., de a menține contractul cu toată întârzierea în plata chiriei și soluția procesului putea fi diferită de aceea care s'a dat.

Că nemotivarea instanței de fond asupra unui mijloc de apărare esențial, face ca sentința să fie casabilă.

Pentru aceste motive, casează.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI

SECȚIA IV

Audiența dela 8 Iulie 1920

Președinția d-lui N. Bădescu-Roșiori, președinte.

Maria Turnescu cu C. Turnescu

PLATĂ. — REMITEREA TITLULUI. — CÂND CONSTITUE O PREZUMȚIE DE EFECTUAREA PLĂȚII. — ART. 480 ȘI 613 PR. CIV.

POPIRE. — URMĂRIRE DE VENITURI. — INCUVIINTARE. — ACT SORIS. — CONDIȚIUNILE DE TREBUESC ÎNDEPLINITE. — ART. 480 ȘI 613 PR. CIVILĂ.

POPIRE. — URMĂRIRE DE VENITURI. — NEOPEUNAREA GARANȚIEI. — DEPUNEREA EI DUPĂ INCUVIINTARE. — NULITATEA PROPRIEI SAU A URMĂRIREI DE VENITURI. — ART. 480 ȘI 613 PR. CIVILĂ.

1° Cu toate că posesiunea de către debitor a titlului constitutiv al obligației face să se prezume liberațiunea, totuși această prezumție legală încetează de ași avea aplicațiunea când la baza remiterii titlului numai rezidă aceleași considerațiuni cari au legitimat această măsură legală.

2° Pentru ca o proprimare sau urmărire de venituri să poată fi ordonată pe temeiul art. 480 și 613 pr. civilă, fără cautiune, trebuie ca proprietatea actului scris pe care se întemeiază creditorul să nu fie contestată, adică să aibă caracterul unui zapis netăgăduit.

3° Hotărârile judecătorești având efect retroactiv din momentul intentării acțiunii, validitatea unei cereri de poprire sau urmărire de venituri trebuie a fi examinată în momentul introducerii cererii lor.

Astfel, dacă nu s'a depus garanția cerută de lege, odată cu cererea de poprire sau urmărire de venituri, orice complectare după încuviințarea popririi sau a urmăririi de venituri este inoperantă, întrucât nerespectarea acestei cerințe a legii fiind o formalitate substanțială, atrage după sine nulitatea virtuală care și produce efectul său juridic în mod retroactiv din momentul intentării acțiunii.

No. 163. — Admis apelul făcut de Maria Turnescu în contra sentinței civile cu No. 83 | 920 în proces cu C. Turnescu.

S'au ascultat d-nii avocați G. Atanasiu pentru apelantă și N. Stănescu pentru intimat.

Curtea,

Asupra apelului D-nei Maria C. Turnescu făcut prin petiția înregistrată la No. 924 | 920 în contra sentinței civile cu No. 83 din 1920 a tribunalului Ilfov, secția de Notariat, prin care i s'a respins contestațiunile ce a făcut în contra sechestrului asigurătoare ordonate de acest tribunal și efectuate de d-nii portărei prin procesele-verbale cu data de 17 Octombrie 1919, cât și în contra urmăririlor de venituri generale, ordonate de acest tribunal prin jurnalele cu No. 6397 și 6463 din 1919 și efectuate de d-nii portărei prin procesele verbale cu data de 17 Octombrie 1919.

Având în vedere că din desbaterile orale urmate în instanță, actele prezintate, cum și din concluziunile scrise depuse de părți, se constată că: soții C. Turnescu, în timpul căsătoriei, semnând împreună mai multe cambii, s'au împrumutat în temeiul lor la diferite case de credit. Că aceste efecte au fost în urmă plătite, pretinzând C. Turnescu, soțul, că au fost achitate de dânsul din averea sa personală. Că C. Turnescu, soțul, găsindu-se posesor a acestor titluri de creanță, a cerut a se înființa proprii și urmăriri de venituri generale asupra averii Mariei C. Turnescu, soția sa, cari s'au încuviințat prin ordonanțele de proprimare cu No. 6397 | 919, jurnalele cu No. 6463 din 1919 și efectuate prin procesele-verbale cu data de 17 Octombrie 1919 ale d-lor Portărei ai tribunalului Ilfov, sechestrându-se averea Mariei C. Turnescu, soția. Că Maria C. Turnescu în contra acestor măsuri asigurătoare luate asupra ave-

rei sale a făcut aceste contestațiuni, ce au fost respinse prin sentința cu No. 83 | 920 a tribunalului Ilfov, secția de Notariat, care prin acest apel sunt deduse judecății acestei Curți.

Având în vedere că reclamantul C. Turnescu, la prima instanță, pentru a înființa aceste proprii și urmăriri de venituri generale asupra averii soției sale Maria C. Turnescu, își sprijină cererea sa pe titlurile semnate de ambii soți și pretinde că găsindu-se aceste titluri cari constituiesc creanțe certe, lichide și recunoscute în posesiunea sa, dânsul le-a achitat.

Că, întrucât prin plata integrală ce a făcut a achitat și partea aferentă a datoriei Mariei C. Turnescu, în baza subrogației legale, devenind creditor, iar pe temeiul art. 613 și 480 pr. civ. fiind în drept a înființa aceste măsuri asigurătoare, ele legalmente au fost ordonate de tribunal, cere respingerea contestațiunilor și prin urmare și a apelului.

Având în vedere că Maria C. Turnescu susține la prima instanță și astăzi în apel, că titlurile pe care s'a întemeiat tribunalul de Notariat când a ordonat înființarea acestor măsuri asigurătoare, nu constituiesc un act de creanță, zapis netăgăduit, așa cum exige art. 613 și 680 din pr. civ., astfel că rău au fost ordonate, cere desființarea lor, admiterea apelului și reformarea sentinței tribunalului.

Având în vedere că, în principiu, ca un creditor să poată dobândi o măsură asigurătoare fără cautiune, fie poprire sau urmărire de venituri, pe temeiul art. 480 și 613 pr. civ. trebuie între altele să aibă o creanță, constatată printr'un act scris ajuns la termen și recunoscută de debitor, iar prin act scris, întru bînțat de legiuitor în aceste dispoziții, se înțelege dovada unei datorii.

Având în vedere că dacă pentru înființarea, fără cautiune a unor asemenea măsuri asigurătoare trebuie dovedit existența unei creanțe contra debitorului său rămâne a examina în fapt care este natura juridică a titlurilor produse de reclamantul C. Turnescu pentru a înființa aceste măsuri și pe care tribunalul s'a întemeiat când le-a ordonat.

Având în vedere că titlurile produse de reclamantul C. Turnescu, ca act scris în dovada existenței creanței sale, contra Mariei C. Turnescu, sunt niște cambii, parte șterse tot cuprinsul lor, parte scrise în dosul cambiei, acolo unde se găsesc semnăturile, mențiunea cuvântului achitat, iar pe una în valoare de 30,000 lei se găsește semnată de ambii soți C. Turnescu, însă pe verso ei, că Maria C. Turnescu a primit suma de 15.800 lei din valoarea ei, fără a se arăta de la cine a primit această sumă.

Având în vedere că, deși este adevărat că posesiunea de către debitor a titlului constitutiv al obli-

gațiunei face să se prezume liberațiunea, întrucât remiterea voluntară pe care creditorul o face de titlul său implică plata, căci altfel creditorul nu l'ar fi abandonat, dar această prezumție, ca toate prezumțiile legale, fiind de drept strict și dispozițiunile lor de strânsă interpretare, încetează de a 'și avea aplicațiunea când la baza remiterii titlului numai rezidă aceleași considerațiuni cari au legitimat această prezumție legală.

Având în vedere că atunci când soții C. Turnescu semnează o combie, iar C. Turnescu, administratorul averii comune a ambilor soți, l'a negociat și le are acum în mână, aceste titluri nu se mai poate deduce că prin faptul că titlurile se găsesc în posesiunea sa este că lui i s'au remis și că este presumat că el a făcut plata, că nici una din considerațiunile legii nu 'și are aci rațiunea spre a legitima că dânsul a plătit din banii săi personali, dar nu din averea comună, și că titlul i s'a remis lui, nu ambilor soți, ci din contră faptul posesiunii titlului se justifică prin calitatea sa de administrator și prin aceea de depozitar al averii ambilor soți.

Având în vedere că, deși în instanța de apel s'a adus mai multe borderouri ca dovadă că cambiele au fost achitate de C. Turnescu, totuși forța probantă a unui asemenea titlu nu poate fi alta decât a unui martor fără prestare de jurământ, dar chiar presupunând că ar avea, încă neîntemeindu-se și pe aceste acte, ordonanța de poprire și jurnalele de urmărire la înființarea acestor măsuri, iar cum acest titlu ne mai putând avea nici o înrăurire asupra validității acestor măsuri, sunt inoperante, întrucât validitatea acestor măsuri asigurătoare trebuie examinată nu în momentul judecăței, ci în momentul introducerii lor.

Că dar, așa fiind, întrucât reclamantul C. Turnescu nu 'și întemeiază cererea sa de poprire și de urmărire de venituri pe un titlu de creanță proprietate sa : că, în orice caz, există discuție asupra proprietății, aceste titluri în asemenea împrejurare ne mai având în mâinile sale caracterul unui zapis nețăgăduit, în virtutea lor contra Mariei C. Turnescu, rău au fost înființate aceste măsuri. Că dar, așa fiind, aceste contestațiuni, din această privință sunt fondate și urmează a fi admise.

Având în vedere că ceva mai mult, din dispozițiile art. 480 și 613 pr. civ., pentru ca un creditor să poată dobândi o măsură asigurătoare, fără cautiune, poprire sau urmărire de venituri, trebuie între altele să aibă o creanță constatată printr'un act scris, on alte cuvinte dovada unei datorii.

Având în vedere că obligațiunile se sting și prin plată, iar printre dovezile, între altele, cari fac vădit existența plății și prin urmare stingerea obligați-

nei, este desființarea titlului de creanță prin ruperea, ștersătura semnăturilor, mențiunea pe titlu că este achitat, fiind că dacă în adevăr părțile ar fi avut înțelegerea ca obligațiunea să nu fie stinsă, creditorul care avea titlul creanță în mâinile sale, nu ar fi consimțit ca pe acest titlu să sufere ștersături, să se menționeze pe el cuvântul achitat, mai ales când urma să albă o acțiune de regres, fapte care implică plata, ori consimțind la aceasta, este că obligațiunea a fost stinsă.

Având în vedere că intru cât reclamantul C. Turnescu în cererile sale de poprire sau urmărire de venituri s'a întemeiat pe titluri de obligațiuni stinse, aceste măsuri asigurătoare sunt rău ordonate și urmează a fi desființate.

Având în vedere că, în ce privește cambia cu data de 9 Iulie 1915 cu scadența la 9 Ianuarie 1916, în valoare de 30,000 lei cu mențiunea pe verso, că contestatoarea Maria C. Turnescu a primit în comptul ei suma de 15,800 lei, intru cât din acest act nu se constată dela cine a primit această sumă, și acest titlu de creanță are caracterul unei obligațiuni civile, reclamantul C. Turnescu nedovedind actul translativ de proprietate care îl îndreptățește a exercita acțiunile decurgând din proprietatea acestei creanțe, este fără calitate, că pe temeiul acestui titlu s'au înființat aceste măsuri, astfel că din această privință, această contestațiune este fundată și urmează a se desființa măsurile asigurătoare întemeiate pe el.

Având în vedere că reclamantul C. Turnescu mai obiectează că, în caz când Curtea ar socoti că actele pe cari se întemeiază aceste măsuri asigurătoare nu constituiesc un act de creanță necontestat, se oferă a depune o garanție ori care s'ar crede de cuviință, a se fixa.

Având în vedere că hotărârile judecătorești având efect retroactiv din momentul intentării acțiunii, validitatea unei cereri de poprire sau urmărire de venituri trebuie examinate în momentul introducerii lor.

Având în vedere că dispozițiunile art. 480 și 613 pr. civ. atunci când un creditor are act scris însă ne recunoscut, obligație de debitor, pentru a se în-cuviința o poprire sau urmărire de venituri se cere o cautiune echivalentă cu un sfert din suma urmărită.

Având în vedere că neobservarea acestei cerințe a legii, formalitate substanțială, atrage după sine nulitatea virtuală, care 'și produce efectul său juridic în mod retroactiv din momentul intentării acțiunii, astfel că aceste măsuri asigurătoare sunt isbite de nulitate ab initio.

Având în vedere că dacă acestea sunt consecințele decurgând din neobservarea depunerii garanției, este cert că ori se completează, când această cau-

țiune nu a fost depusă odată cu cererea de poprire, fiind inoperantă și ineficace, este inutilă, așa că această cerere urmează a fi respinsă.

Având în vedere că din momentul ce aceste contestațiuni, din această privință sunt fondate, devine fără interes a mai discuta cele l'alte motive invocate de contestatoare pentru a dovedi temeinicia lor.

Că astfel fiind, apelul de față urmează a fi admis, precum și contestațiunile.

Apreciind și cheltuelile de judecată cerute de apelantă, le fixează la suma de lei trei sute.

Pentru aceste motive, redactate de d-l consilier P. Hagiopol, Curtea în majoritate admite apelul.

Semnati: N. Bădescu—Roșiori, I. Dimancea, P. Hagiopol, Gr. Pherekyde.

Opiniune.

Subsemnatul, sunt de părere, pentru motivele din sentința tribunalului, a se respinge apelul și a se confirma această sentință.

Semnat: C. Romano.

TRIBUNALUL ILFOV S. NOTARIAT

Audiența dela 26 Martie 1920

Președinția d-lui Virgil Periețeanu-Buzău, Judecător

Maria Turnescu cu C. Turnescu

POPRIRE.—URMĂRIRE DE VENITURI. — ACT SCRIS.—SENSUL ACESTUI CUVÂNT.—ART. 480, 610 ȘI 613 PR. CIVILĂ.

PROPRIRE.—URMĂRIRE ASIGURĂTOARE. — ACT SCRIS.—VALIDITATEA ACTULUI.—FORMA LUI.—DACĂ INSTANȚA DE URMĂRIRE ARE A EXAMINA REALITATEA OBLIGAȚIUNII.—ART. 480, 610 ȘI 613 C. CIVIL.

PROPRIRE.—URMĂRIRE ASIGURĂTOARE.—CODEBITOR SOLIDAR.—CAMBIE.—TRIBUNALUL DE NOTARIAT.—COMPETINȚĂ. — ART. 480, 610, 613 PR. CIVILĂ. — ART. 908 COD. COMERCIAL ART. 1052 ȘI 1053 C. CIVIL.

1° Prin cuvintele «act scris recunoscut al datornicului», cuprinse în art. 480 pr. civilă, se înțelege nu numai actele autentice, ci orice act scris care să fie necontestat și netăgăduit.

2° În instanța de urmărire asigurătoare este suficient ca actul scris pe baza căruia se cere urmărirea să îmbrace formele legale cari fac verosimilă obligația juridică, cuprinsă în el, fără ca instanța de sechestrul să fie ținută a cerceta dacă actul corespunde unei obligațiuni reale sau complet valide din punctul de vedere al legii civile, întrucât această chestiune intră în competența instanțelor de fond.

3° Când un codebitor solidar urmărește pe celalt codebitor pentru partea sa din datorie, servindu-se de cambii numai ca instrument probatoriu, tribunalul de notariat iar nu cel comercial este competente de a ordona urmărirea asigurătoare.

No. 83.—Respinse ca nefundate contestațiunile făcute de Maria Turnescu cu petițiunile înregistrate la No. 7107, 7105, 7104 și

7108 | 920 în contra urmărilor înființate de tribunalul Ilfov, s. Notariat în urma cererilor făcute de C. Turnescu.

S'au ascultat d-nii avocați G. Athanasie pentru contestatoare și N. Stănescu pentru intimatul în contestație.

Tribunalul,

Având în vedere contestațiunile făcute de Maria C. Turnescu, prin petițiile înregistr. la No. 7107, 7105, 7104 și 7108 din 1920.

Având în vedere actele și lucrările din dosar, precum și susținerile orale și scrise ale părților.

Că în ceea ce privește prima contestație, dosar No. 13943 | 919 în contra sechestrului asigurător, ordonat prin jurnalul No. 6396 | 919 și efectuat prin procesul-verbal al corpului portăreilor trib. Ilfov dela 17 Octombrie 1919, contestatoarea invoacă motivul, că rău tribunalul a admis sechestrul asigurător în baza art. 610 pr. civ. de oarece intimatul nu are calitatea de proprietar și că nici după art. 613 pr. civ., nu putea cere sechestrul asigurător ne având o creanță lichidă și exigibilă decât cu dare de cauțiune, ceea ce nu s'a făcut și că în orice caz numai tribunalul comercial, iar nu tribunalul de notariat, putea ordona sechestrul în baza unei cambii.

Având în vedere că, deși în jurnalul No. 6396 | 919, se menționează art. 610 pr. civ. și se vorbește de cambie, totuș se înțelege că prin eroare materială de redacțiune s'a scris art. 610 în loc de 613 pr. civ., și de asemenea cuvântul de «cambie» în loc de «înscris sau chitanță», după cum se vede corectat actul în rezoluția prezidențială pentru încheierea jurnalului.

Că, din cererea de sechestrul și din jurnalul și rezoluția respectivă, rezultă că s'a avut în vedere la înființarea sechestrului o cambie cu data de 9 Iulie 1915, cu scadența la 9 Ianuarie 1916, în valoare de lei 30.000, cu mențiunea de pe verso, prin care contestatoarea declară că a primit în contul ei suma de lei 15.800, astfel că, în baza acestei recunoașteri scrise și subscrise propriu de constatatoare, tribunalul a încuviințat cu drept cuvânt, conform art. 613, pr. civ. cererea de sechestrul asigurător, întrucât se făcuse dovada că intimatul intentase acțiune pentru plata acestei sume la trib. Ilfov secția III c. c.

Considerând că, față cu aceste constatări, obiecțiunea ridicată de contestatoare că tribunalul de notariat nu ar fi avut competența să ordone sechestrul, este înlăturată, din moment ce actul scris care a servit pentru înființarea sechestrului nu este o cambie ci un înscris de natură civilă și că prin urmare contestația întreaie este neîntemeiată.

În ceea ce privește contestația făcută prin petiția înregistrată la No. 7105 | 920 (dosar No. 13944 | 919) în contra urmăririi de venituri generale ordonate prin jurnalul No. 6397 | 919 și efectuate de corpul portăreilor tribunalului Ilfov prin procesele-verbale cu data de 17 Octombrie 1919 :

Văzând că contestatoarea invoacă motivul că urmărirea s'a făcut în baza unui consiliu și deci trib. notariat nu ar fi fost competente a o ordona, iar în cazul când actul înscris, prezentat de intimat, nu s'ar considera drept cambie, totuși el nu ar putea servi, nefiind un act recunoscut de contestatoare, cum cere art. 480 pr. civ. și prin urmare urmărirea ar fi nulă, întrucât nu s'a depus cauciunea cerută de acel art. col când înscrisul nu este recunoscut de debitor.

Având în vedere că din dosar se constată că tribunalul, la înființarea urmăririi de venituri generale, a luat în considerație recunoașterea scrisă și subscrisă de contestatoare pe verso cambiei de lei 30.000, cu scadența la 9 Ianuarie 1916, mai sus menționată, precum și dovada de intentare a acțiunii de fond la trib. Ilfov secția III c. c. pentru lei 15.800, sumă pentru care a cerut și înființarea urmăririi de față, astfel că obiecțiunea privitoare la incompetența tribunalului de notariat trebuie înlăturată.

Considerând că, dacă art. 480 pr. civ. vorbește de act scris, recunoscut al datornicului, nu înseamnă că s'ar referi numai la actele autentice, ci după cum reiese și din explicațiunile date de ministrul justiției cu ocazia debaterilor parlamentului, făcute în timpul modificării legii de procedură civilă la 1900, actul recunoscut este luat în sensul de necontestat, netăgăduit.

Considerând că în instanța de sechestrul și de urmărire asigurătoare este suficient că actul prezentat ca instrument de probațiune să îmbrace formele legale, care fac verosimilă obligațiunea juridică, cuprinsă în el, fără ca instanța de sechestrul să fie ținută a cerceta dacă actul corespunde unei obligațiuni reale sau complete valide din punctul de vedere al legii civile, întrucât această chestiune intră în competența instanțelor de fond.

Că, prin urmare, din moment ce contestatoarea nu a tăgăduit în fața tribunalului că înscrisul ar fi fost scris și semnat propriu de ea, tribunalul trebuie să socotească acest înscris ca un act netăgăduit, adică recunoscut al său, din punctul de vedere al formei, și suficient pentru încuviințarea urmăririi conform art. 480 pr. civ., rămânând ca chestiunea invocată de contestatoare, anume nerecunoașterea nici unei obligațiuni rezultată din acel înscris să fie rezolvată de tribunalul civil.

Că a decide altfel și a cere ca la fiecare urmărire asigurătoare, actul privat să fie recunoscut formal de debitor, ar însemna să se reducă admisibilitatea măsurii asigurătoare fără cauciune numai la cazul actului executor sau autentic, căci orice debitor ar putea declara că nu recunoaște înscrisul său privat, deși investit cu toate formele cerute pentru probațiune.

Ca astfel și această contestațiune urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește contestațiunea făcută și înregistrată la No. 7108 | 920, dosar No. 14076 | 919, în contra sechestrului asigurător ordonat prin jurnalul No. 6464 | 919.

Văzând că contestatoarea invoacă motivele că greșit tribunalul declară sechestrul în baza art. 610 pr. civ., nefiind cerut de un proprietar asupra averii chiriei sale și că tribunalul de notariat era incompetent a admite sechestrul pe bază de cambie, căci numai tribunalul comercial putea ordona această

măsură conform art. 908 cod. com., apoi că în fine cambiile în chestiune sunt parte anulate, parte achitate.

Având în vedere că deși în jurnalul prin care s'a încuviințat sechestrul se declară că el a fost admis în baza cambiilor în număr de 14 alăturate în copie, totuși din cuprinsul copiei după acțiunile de fond intentate de intimat, cât și din dosar, și din explicațiile intimatului, se constată că el a înțeles că ceară dela contestatoare jumătate din valoarea totală a acelor cambii, semnate de amândouă, adică 95.000 lei, în conf. cu art. 1052 și 1053 cod. civ., după care fiecare din codebitorii solidari este dator a suporta și deci a plăti partea sa din datoria solidară, și această obligațiune nu are vre-un caracter comercial, deci tribunalul de notariat era competent să ordone urmărirea asigurătoare cerută în baza cambiilor ca instrument probatoriu, în baza art. 613 pr. civ.

Considerând că împrejurarea că pentru aceste 14 cambii s'a tras de intimat câte o linie și s'a scris cuvântul anulat, nu poate avea de efect să înlăture obligația contestatoarei de a plăti câte o parte a datoriei sale către celalt codebitor solidar, adică intimatul C. Turnescu, conform art. 1052 și 1053 cod. civil, întrucât contestatoarea nu neagă semnătura sa de pe acele cambii și nu dovedește că ar fi achitat suma aferentă din sumele cuprinse în cambii, ci din potrivă din corespondența comercială prezentată la dosar de intimat și din faptul că posedă cambiile, reiese achitarea lor de către el singur și tribunalul de notariat nu are a cerceta mai amănunțit această chestiune, care rămâne în competența instanțelor civile și prin urmare această contestație este de asemenea neîntemeiată.

În ce privește contestația făcută prin petiția înregistrată la No. 7104 | 920 (dosar No. 4076 bis din 1919) și efectuată în contra urmăririi de venituri generale ordonată prin jurnalul No. 6463 | 919 prin procesul-verbal încheiat de portărelul trib. Ilfov la 17 Octombrie 1919.

Văzând că contestatoarea a invocat motivele că trib. de notariat nu ar fi fost competente a ordona această urmărire asigurătoare pe bază de cambii, de oarece numai trib. comercial, în baza art. 907 și 908, cod. com., ar fi putut încuviința asemenea măsuri, și în al II-lea rând, că acele cambii fiind anulate și nerecunoscute de contestatoare, nu puteau servi de acte scrise recunoscute în sensul art. 480 al. 4 pr. civ.

Considerând că aceste motive s'au găsit neîntemeiate în contestațiile de mai sus, care au fost conexate cu aceasta de față și că din punctul de vedere formal ele constituiesc acte scrise care prezintă caracterul de recunoscute, în sensul art. 480 al. 4 proc. civ., fiind netăgăduită semnătura proprie a contestatoarei pe ele și că prin urmare și această contestație trebuie respinsă ca neîntemeiată.

Văzând și cererea intimatului C. Turnescu de a i se acorda cheltueli de judecată, pe care tribunalul o găsește întemeiată și apreciind le fixează la suma de 400 lei.

Pentru aceste motive, respinge contestațiunile.

Semnați: Virgil Periețeanu, Al. Costin.

BIBLIOGRAFIE

Regimul care guvernează proprietatea urbană se află îngrădit de anumite restricțiuni. Gruparea la un loc a dispozițiilor uzuale din Codul civil, și celelalte legi, împreună cu studiul câtorva chestiuni, din materia locațiunei, extrase din doctrina și jurisprudența mai recentă este o lucrare foarte practică și utilă care a apărut sub titlu:

ASUPRA CONTRACTULUI DE LOCAȚIUNE

DE

N. JAC. CONSTANTINESCU

Consilier la Curtea de Apel din Galați

Această călăuză a proprietarilor și chiriașilor se găsește la librării cu **prețul de 8 lei.**

A APARUT:

CONTRIBUȚIUNI
PENTRU

O MAI BUNA ÎMPĂRȚIRE A DREPTĂȚII

DE

ANDREI RĂDULESCU

Președintele Tribunalului Ilfov și Profesor, Membru al Academiei Române

STUDII DE DREPT CIVIL

VOLUMUL II

PRIVILEGIUL COPARTAȘILOR

DE

ANDREI RĂDULESCU

Președinte la Tribunalul Ilfov și Profesor,
Membru al Academiei Române

„C O L U M B”

Societate anonimă de EXPORT ȘI IMPORT
Sediul: Str. Bursei No. 4 (Camera de Comerț)

DEPOZITE ȘI VANZĂRI

Str. Luterană No. 29—31 și Cal. Moșilor No. 83

Cu sucursale în toată lumea

Cumpără și vinde orice mărfuri

BANCA DE CREDIT ROMÂN

— SOCIETATE ANONIMĂ —

CAPITAL SOCIAL, DEPLIN VĂRSAT LEI 20.000.000

BUCUREȘTI, BRĂILA, GALAȚI, IASI,
CONSTANȚA

Operațiunile Băncii:

Deschiderea de conturi-curente, încasări și scontări de cecuri asupra României și străinătății, încasări și scontări de cupoane și titluri, avansuri pe titluri și alte garanții, eliberează cecuri și scrisori de credit asupra tuturor țărilor, și face orice alte operațiuni de bancă, cenzuri, gajuri de mărfuri, operațiuni de depozit și report, etc. Primește cereale la consignatie și se însăreinează cu vânzarea lor.

BANCA NAȚIUNEI

Soc. Anonimă. — Capital și rezerve Lei 39.000.000

SEDIUL CENTRAL:

București, B-dul Carol No. 11 (Piața Rosetti). — Tel. 15/27

Face toate operațiunile de credit și scont. — Primește economii spre fructificare în condițiunile cele mai avantajoase.

Secțiune specială pentru operațiuni de Bursă.

Finanțează întreprinderi comerciale și industriale.

GOSPODARIILE ȚĂRANEȘTI

Soc. Anonimă. — Capital social 10.000.000 Lei

SEDIUL CENTRAL:

București, Bulevardul Carol 11, (Piața Rosetti), Etajul 2.

Importă tot felul de produse necesare sâtenilor, Exportă produsele țărănești.

CASELE POPULARE

Soc. Anonimă. — Capital social Lei 5.000.000 București. —

Cumpără și vinde terenuri și imobile în raza orașului București. — Construește în Capitală locuințe cu plată în rate întrebunțând materiale produse din Fabricile proprii.

Execută în atelierele sale orice lucrare referitoare la construcție. Secțiune specială de întreprinderi.

Furnizează materiale de construcție de cea mai bună calitate aduse direct pe șantiere.

Elaborează proiecte complete și execută amenajări, transformări și restaurări de imobile, de orice importanță.

S. T. A. R.

Soc. de Tracțiune Automobilă din România

Soc. Anonimă. — Capital social Lei 5.000.000. — București
Furnizează trăsuri-automobile, auto-tractoare, moto-culatoare de tot felul din cele mai repute fabrici. — Repară mașini, repede, conștiincios și eficient. — Execută transporturi de persoane și mărfuri în toată țara cu prețuri convenabile. Cumpără și vinde ocazional mașini și piese de automobile.

TIPOGRAFIA GUTENBERG

Editură, Turnătorie de litere și legătorie de cărți

Soc. Anonimă. — Capital social Lei 2.000.000. — București
Vechea Casă de încredere, întemeiată în anul 1889 transformându-se în Societate Anonimă pe acțiuni și fiind înzestrată cu cele mai perfecționate mașini, execută și editează orice lucrări de

Tipografie, Editură, Legătorie de cărți, și Turnătorie de litere.

Secțiune specială pentru registre de tot felul

S. R. C.

Societ. Română de Combustibil

Soc. Anonimă. — Capital social Lei 2.000.000. — București,
Cumpără și Exploatează păduri, mine de cărbuni și terenuri petrolifere.

„DACIA-ROMANIA“

SOCIETATE GENERALA DE ASIGURARE IN BUCUREȘTI
— Intemeiată la 1871 —

Capital de acțiuni Lei 24.000.000 deplin vărsat
Totalul garanțiilor „ 85.901.880 „ „
Daune plătite dela înființarea Societății „ 294.493.494 „ „
Daune plătite în anul 1919 „ 11.820.397 „ „

„Dacia-România“ este societatea cea mai veche și mai puternică din țară. Trecutul ei, însemnatele sale capitaluri și persoanele cari o conduc, dau asigurătorilor cele mai depline garanții pentru asigurări cât mai mari în ramurile: Incendiu, grindină, transporturi, viața, accidente, furturi prin spargere și anume: în condițiunile cele mai prielnice pentru asigurați.

Increderea deosebită de care, cu drept cuvânt, se poate bucura Societatea „Dacia-Romania“ și pe viitor, este înverdată atât prin capitalul de lei 3.507.383.547 ce i-a fost încredințat la asigurare în 1919, cât și prin despăgubirile de peste 294 milioane ce ea a plătit până acum.

Asigurarea este reală numai dacă se întemeiază pe garanții morale și materiale depline și bine dovedite. De altfel, zicătoarea populară „asigurat la Dacia“, datorită bunului simț al publicului, arată fericindu-l pe omul prevăzător, care a știut să se adăpostească de orice pagubă ce i-ar pricinui ceasul rău.

Lămuriri se dau de îndată, la cerere, în București, la sediul Societății, str. Wilson 3, sau la agenția ei principală din str. Stavropoleos 10, iar în județe la agențiile ei din toate orașele României Mari.

„GENERALA“

SOCIETATE ROMANA DE ASIGURARI GENERALE
CAPITAL SOCIAL DEPLIN VARSAT LEI 3.000.000

Fonduri de garanții la finele anului 1917 Lei 48.807.324,48
Daune plătite în anii 1916 și 1917 „ 9.110.106,48
Daune plătite dela înființarea Societății „ 89.582.216,18
Asig. asupra vieții în vig. la finele anului 1917 „ 92.181.065,52

SEDIUL:

BUCUREȘTI

PIAȚA UNIVERSITĂȚII

(în osul stat. Mihai Vit.)

REPREZENTANȚA

GENERALA:

BUCUREȘTI

STRADA SMARDAN No. 4

AGENȚII IN TOATE ORAȘELE DIN ȚARĂ**ASIGURARI CONTRA DAUNELOR DE:****INCENDIU, GRINDINA, TRANSPORT**

(Fluvial, Maritim și Terestru)

Asigurări în ramurile: Viața, accidente, etc.**„NATIONALA“**

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURĂRI IN BUCUREȘTI

Capital de acțiuni deplin vărsat Lei 3.000.000.00
Fonduri de rezervă „ 42.2.627.70
Total Lei 45.293.627.70
Daune plătite dela fondarea Societății „ 142.000.000.00

Președinte, P. GRĂDIȘTEANU.

Vice-președinte, I. M. ELIAS

CONSILIERI:

D. D. Bragadiru
Henri Catargi
Dr. I. Costinescu
H. D. Fulga
H. Hornstein

I. Negruzzi
C. A. Panaitescu
Em. Porumbaru
Prințul Barbu Știrbey

Director General, I. A. BERINDEI.

Sub-Director, I. SĂVULEANU.

„NATIONALA“

asigură în contra incendiului, grindinei, în contra riscurilor de transport (fluvial, maritim, terestru). Asigurările asupra vieții primite în toate combinațiunile uzitate, precum: Caz de moarte. — Supraviețuire. — Zestre și Rente.

Sediul social la palatul societății strada Paris No. 12. București

— Unde se află și reprezentanța generală a societății —

AGENȚII IN TOATE ORAȘELE ȚĂRII**Conservarea Sănătății**

Pe vremea de față, când asprimea temperaturii și umezeala expune sănătatea noastră la răceli și provoacă tot mai des dureri reumatice, gută și nevralgii, sunt neprețuite serviciile ce le aduce renumitul și cel mai salutar remediu de casă

DIANA FRANTZBRANNTWEIN

Fabricat de „DIANA“, Societate Anonimă Română

Birourile B-dul Maria, 2

București, Strada Fieșor No. 8

Dacă dureri de cap vă chinuesc
câteva înțepături pe frunte le ameliorează și le face să dispară

Dacă aveți dureri crâncene în toate membrele,
masajele cu acest reconfortant vă fac mare bine

Dacă vă doare dinții sau aveți inflamația gingiilor
câteva picături turnate pe vată alină durerile și vă puteți odihni

Se găsește la toate Drogueriile și Farmaciile în sticle
prevăzute cu capsule de plumb și marca fabricii

Prețul unei sticle Diana { Mică Lei 6.—
Mijlocie „ 18.—
Mare „ —

„PREVEDEREA“

Revistă pentru studiul asigurărilor private și sociale

Sub direcțiunea D-lui V. ATHANASOVICI

Cu concursul mai multor colaboratori competenți în ramura juridică și economică

Apare lunar — Abonamentul 40 Lei pe an

Redacția și Administrația: Bulevardul Școlii Măgureanu No. 25 bis